

[Orla Møller.]

egentlige baggrund for, at vi i socialdemokratiet har taget den stilling, at vi vil have det i et folketingsudvalg, er, at det efter vores opfattelse er en politisk afgørelse, der skal til, når disse ting skal klares.

Vi er enige om, at vi først og fremmest i vores politiske arbejde på dette punkt skal stile efter den større menneskelige trivsel og en større retfærdighed for alle på disse områder, og jeg tror, at vi kunne gøre meget ved at arbejde politisk bevidst på takstpolitik, på udflytning af statsinstitutioner og ikke mindst på at få oprettet uddannelsescentre uden for de store byer. Jeg tror, vi kunne nå langt, og jeg tror, at vi i et udvalg som det, ministeren har foreslået — og jeg vil gerne gå med til, at det bliver et fast udvalg — kunne nå frem til de politiske bestemmelser, der skal til for at tilgodese det formål, som vi i realiteten er enige om.

Svend Haugaard: Jeg må lige sige til hr. Orla Møller, at jeg ikke drømmer om at lave noget stavnsbånd for personer. Jeg har kun udtalt mig om en vis styring af virksomhedernes placering, og det er straks noget andet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Holger Hansen): Jeg siger boligministeren tak for afklaringen vedrørende udvalget. Ministeren sagde i sit indlæg et folketingsudvalg, og derfor syntes jeg, det var nødvendigt for os at få at vide, hvad der var ministerens tanke. Vi har nu fået at vide, at det er et fast udvalg, og det vil vi naturligvis drøfte i det folketingsudvalg, der nu nedsættes på basis af denne folketingsbehandling. Sådan er jo proceduren, den kender både den højtærede boligminister og jeg.

Så vil jeg godt sige til boligministeren, at jeg har sandelig ikke været sarkastisk over for regeringens og ministerens bebudelse af planlægningslovforslagene, tværtimod. Jeg mener, det er i orden og absolut velkommen, at de nu fremsættes, og jeg har heller ikke anket over, at de ikke er kommet før,

for jeg er godt klar over, at det tager sin tid. Det, jeg har stillet mig skeptisk over for, og det gør jeg stadig — men det er jo en af de ting, vi kan grave i, når vi får udvalget — er, hvorvidt regeringen i sin forberedelse af disse sager har haft netop disse problemer inde i billedet og har undersøgt og vendt og drejet dem. Hvis vi i udvalget kan få et ja til dette og kan få resultaterne forelagt, så er det givet, at så må vi revidere vores opfattelse om ønskeligheden af et særligt ekspertudvalg. Det, der har fået venstre til at foreslå et ekspertudvalg, er jo de gode erfaringer med det forureningsråd, der blev nedsat, og som jeg tror alle i denne sal erkender gjorde et meget fint stykke arbejde.

Jeg vil gerne til slut sige tak til hr. Orla Møller for hans positive bemærkninger om udvalgsarbejdet. Jeg håber, at det kan lykkes os at komme et stykke hen ad vejen.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg må også sige tak til hr. Holger Hansen for den afklaring, som jeg fik ud af det, men jeg må endnu en gang understrege, at det, der har været grundlaget for den redegørelse, jeg har givet her i dag, har været en erkendelse af alle de problemer, som hr. Holger Hansen og andre har nævnt, og som har været årsagen til den udvikling, vi i dag har. Ud fra denne viden og ud fra alle disse kendsgerninger er det, vi nu vil tilrettelægge landsplanlægningen, men spørgsmålet er så, om den politiske vilje til at ændre denne tingenes tilstand er til stede.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Holger Hansen): Det er fuldstændig korrekt, at boligministerens redegørelse var en redegørelse for tingenes tilstand og for de udviklingslinjer, der har ført os dertil, hvor vi er i dag. Men der var ikke i boligministerens redegørelse her nogen politiske linjer, nogen ting, vi kunne tage stilling til, og når boligministeren spørger, hvorvidt vi vil gå ind for et forslag om en politisk styring af disse ting, så må vi da for vores vedkommende